

ماجرای عاشورا آن چنان رعبی در دل همه در دنیای اسلام انداخت که ببینند این حکومت این قدر خشن و بی ملاحظه است که از فرزند پیغمبر نمیگذرد.

رهبر انقلاب با استناد به سیره حضرت امام محمد باقر (ع):

رهبر انقلاب با استناد به سیره حضرت امام محمد باقر (ع) تاکید کردند که برای اینکه ترس از دلها برود فقط بیان مباحث دینی و فقه و مانند اینها کافی نیست.

به گزارش اسپادانا خبر، حضرت آیت الله خامنه ای رهبر انقلاب پس از مراسم روضه و ذکر مصیبت به مناسبت سالروز شهادت حضرت امام محمد باقر (ع) طی سخنانی مطالبی را یادآور شدند که به شرح ذیل است:

ابتکار مهم سیاسی امام باقر علیه السلام این بود که ده روز در منا برای ایشان عزاداری کنند از این طریق پیام ایشان به اکناف دنیای اسلام می رسد.

آن وقت، به این [مبارزات در زمان حیات خود] اکتفا نمی کنند. این مبارزاتی که انجام گرفته باید ادامه پیدا کند لذا سفارش می کنند که در منا ده روز برای من عزاداری کنید! امام که محتاج عزاداری نیست، اما می خواهد این را. در منا مردم فارغند، از همه جای دنیا آمده اند، بعد می بینند مجلس عزاداری است، [می پرسند] این [برای] کیست، چرا عزاداری می کنید، چرا اینجا، چه اتفاقی افتاده؛ به این ترتیب، پیام امام باقر (ع) به اکناف دنیای اسلام از این طریق می رسد. خود این یک ابتکار بسیار مهم سیاسی است.

این حرفی هم که گفته می شود که امام صادق (ع) و امام باقر (ع) از فرصت دعوی بین بنی امیه و بنی عباس [استفاده کردند]، این مال زمان امام باقر (ع) نیست؛ اصلاً آن زمان مطلقاً دعوی نبوده. حضرت از سال ۹۵ تا ۱۱۴، نوزده سال در عین شدت [زندگی کردند]؛ یعنی ایشان معاصر بودند با هشام و قبل از هشام با چند نفر دیگر از این افراد خبیث ظالم هتاک بنی امیه و بنی مروان. حضرت در مقابل اینها بودند و با وجود اینها این کارها را کردند یعنی این قدرت تأثیرگذاری و قدرت توسعه ی تفکر و افزودن بر افرادی که داخل این میدان هستند، کار امام باقر (ع) علیه الصلاة و السلام است. در مورد هیچ کدام دیگر از ائمه این جور وضعی نداریم. البته در مورد ائمه ی آخر - یعنی حضرت هادی (ع)، حضرت جواد (ع)، حضرت عسکری (ع) - آنجا یک نوع دیگرش وجود دارد، اما این شکلی که در زمان امام باقر (ع) است [نبوده].

میدانید امام باقر (ع) تنها امامی هستند که دو بار به شام به اسارت برده شدند؛ یک بار در چهار سالگی در زمان یزید، یک بار هم در زمان هشام که ایشان و امام صادق (ع) علیه السلام را با هم بردند و قضایایی در این سفر اتفاق افتاد که خیلی مهم است.

اینکه در مورد اصحاب امام صادق (ع) علیه السلام گفته می شود «چهار هزار نفر»، اینها از کجا آمدند؟ چه کسی درستشان کرد؟ به قول شما، چه کسی چهار صد نفر را کرد چهار هزار نفر؟ این روایت از امام صادق (ع) علیه السلام را من مکرر در این جلسات خوانده ام که «إرتد الناس بعد الحسين ثلاثاً»؛ حالا بعضی روایات «إلا ثلاثه» دارد، یک روایت [هم] مثلاً «إلا خمساً» دارد. یعنی ماجرای عاشورا آن چنان رعبی در دل همه در دنیای اسلام انداخت که ببینند این حکومت این قدر خشن است، این قدر

بی‌ملاحظه است که از فرزند پیغمبر نمیگذرد و این جور با او و خانواده‌ی پیغمبر رفتار میکند! [لذا] دلها آن‌چنان مرعوب شد که دُروِتر حضرت سجاد (علیه السلام) همین سه نفر یا چهار نفر یا پنج نفر بیشتر نماندند.

این چهار پنج نفر را حضرت سجاد (علیه السلام) مثلاً در ظرف ۳۵ سال [جمع کردند و] آرام آرام زمینها را آماده کردند. بعد نوبت به امام باقر (علیه السلام) که میرسید، این جمعیت زیاد می‌شود؛ در همان روایت هست که «ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ لَجَقُوا وَ كَثُرُوا»؛ آرام آرام ملحق شدند، آمدند متصل شدند. چه کسی اینها را ملحق می‌کرده؟ برای اینکه ترس از دلها برود، فقط بیان مباحث دینی و فقه و مانند اینها کافی نیست؛ چیزهای دیگری لازم است. شما می‌بینید؛ در دنیا امروز جور دیگری باید حرکت کرد، جور دیگری باید حرف زد تا انسان بتواند آن سه چهار نفر معدود را تبدیل کند به صدها نفر و بعد هزارها نفر؛ این کار را امام باقر کرده است.

برچسب ها: [رهبر انقلاب](#) [1]

[تاریخ](#) [2]

[فرهنگ](#) [3]